

Εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος Θεοῦ ὁμοῦς καὶ ὁμοῦς
Δυνάμει καὶ τιμῆν καὶ ἀποστολῆς Σταυροῦ
Ἁγία Τρία Ρωμαϊκῆ Ἀυτοκρατορία
Θεοδοσίου Μεγαλοῦ Βασιλέως Ρωμαίων Μονάρχου Συνήγου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ
κατὰ Ἰερουσαλιμιτῶν

Ἰβανόμου προσταγματος, προσταγῆς ἀρχιεπισκοπῆς, ἡγεμόνος παρὰ
φρονος - ἀποστολῆς, διωγμὸν μέγαν κατὰ τῶν Ἁγίων τοῦ Χριστοῦ Ἐκ-
κλησιῶν ποιήσατε· νόμων ἀντεχόμενοι τῶν Θεοδοσίων τοῦ δευτέ-
του τῆς κρίσεως· ἦσαν κατὰ τοὺς θεῖους κανόνας ὅτινες παρὰ
Βασιλέων καὶ Ἁγίων Πατέρων ἐκτεθέντες κρατεῖν ἔπρεπε πραγmati-
κὸν μηδὲν ἰσχύσει κατ' αὐτῶν, οὐδὲ κατισχύσει νόμος Βασιλέως ἢ ἀπό-
φασις μαρτυρῶντος Συνεδρίου Ἐπισκόπων, κατὰ τοῦ κυρίου, ἐν ὁμο-
τητι Μεγαλοῦ Θεοδοσιουῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα· μηδεὶς ἀμφισβη-
τῶ ὅτι οὐδεὶς ἐπίσκοπος κέκενται πρὸς ἐγκύριον μυστηρίων, καὶ ὅ-
δια τὸν φόβον τοῦ καίσαρος ἠρνήθησαν τὸν κύριον, ὡς ὁ Πέτρος πρὸ
τῆς Σταυρώσεως τρις· τὰς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἐνέκλεισαν
τὸ ποιμνίον ἀπέβαλον φεισάμενοι τῆς Ἰωῆς τοὺς μαρτυροῦν ἢ τῶν προβάτων.

Πλαθεῖ ἡ γῆ καὶ ἡ θάλασσα, διότι αἰφνιδίως κατέπαυσε ἡ φωνὴ τῆς
φαρμωδίας, πένθομαι πάσαι αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Χριστοῦ πένθος μέγα
διότι δὲν λειτουργεῖται ὁ ἀγιασμός καὶ ἡ προσφορά, ὅτι πάντες ἠρκειώ-
θησαν, ὅτι πάντες ἐκοπίσθησαν, ποιμένες καὶ διδασκαλοὶ ἄρχοντες καὶ
ἀρχόμενοι, στίφη ἀρροφύριων περιτρέχουσιν τὴν χώραν ῥησέοντες,
βιάζοντες, ἀπειθαῖντες, εὐχαριστοῦντες δημοσίᾳ μακρὰ προσεχόμε-
νοι τῷ ψευδοπροφήτῃ αὐτῶν, ανευρισκόμενοι ἀδελφίτως μετὰ τῶν ἐν-
στόρων· ὥστε καὶ πορεῖς ποιοῦσιν τὰ τῶν Σοδάρων μιάσματα, ἀμυβ-
ρῶμενα εἰς ἀσκαρχίας καὶ βλασφημίας κατὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ, περιφέροντες ἐν τοῖς ὀπισθοῖς αὐτῶν τὸν Τίμιον
καὶ ζωοποιὸν Σταυρὸν ἐν δέ τοῖς ἐμπροσθίοις εὐτυπιώματα Ἁγίων.

Σεβαστηνῶν τὸ φρύαγμα, ῥοδοσταύρων γαυρίαμα λακχυομένων
γίνασκων ἀγαθήριαμα, σκεῖν παντὶ δεισιδαίμονος πρᾶντος· Ἄρρες
κυρίου ἡγεμόνων τὸ δόγμα πατήσαντες, τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ

ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Σημεῖον μέγα δεῖται ὀφθῆναι, ἐν κήποις τῶν βοτάνων, πύρι δρυάδες
ἀσπαστον - Πατέρων δυνωταίντων - τότε ἐν μιᾷ ῥιπῇ ἡ πόλις τῆς Παρθιά-
δος, ἐκ θεμερίων ῥήγνυται μετὰ πρῶτων ἀρῶν. τότε καὶ ἡ παρεμ-
βορὴ ἐπιστολῶν δεῖται - μόνων, ὑπὸ ἔχθρῶν ἀπορρίπται καὶ ἀσπαστων
δακμών. Ἡμέρα δὲν' ἀσπαστικῆ, δευτέρα ἡμέρα ἡμέρα καὶ το ψετο-
ρωμαϊκο ὀριστικῶν τελεῖται.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτω θάνατον πασίν
καὶ τοῖς ἐπὶ γῆς ἔχθροις, εἰς γέναν ἐπιπέσας

Ἀνατολικὸ Ἰηρηνικὸ 13 Ὀκτωβρίου 379